



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1433/2021
25.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славице Ћировић, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Лазаревцу К бр. 315/20 од 12.05.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 368/21 од 04.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славице Ћировић поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Лазаревцу К бр. 315/20 од 12.05.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 368/21 од 04.10.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу К бр. 315/20 од 12.05.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године и 6 месеци не учини ново кривично дело. Суд је окривљеног упозорио да ће опозвати условну осуду ако у време проверавања учини једно или више кривичних дела за које је изречена казна затвора од 2 године или у дужем трајању, као и да може опозвати условну осуду ако окривљени у време проверавања учини једно или више кривичних дела за које је изречена казна мања од 2 године или новчана казна. Одлучено је о имовинскоправном захтеву оштећене и трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 368/21 од 04.10.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лазаревцу, браниоца окривљеног

АА и окривљеног АА и пресуда Основног суда у Лазаревцу К бр. 315/20 од 12.05.2021. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Славица Ћировић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање Основном суду у Лазаревцу или исте преиначи „у корист окривљеног“.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати и као незаконити доказ означава исказ сведока ББ. По ставу одбране, учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер је суд је без сагласности окривљеног и браниоца прочитао на главном претресу исказ сведока ББ, а што није у складу са одредбом члана 406. ЗКП, јер сведок није саслушан у присуству окривљеног и браниоца.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Према одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, осим у случајевима посебно прописаним у том закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. тог закона, ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи или је њихов долазак пред суд немогућ, или знатно отежан због старости, болести и других важних разлога.

Из списка предмета произлази да је сведок ББ саслушана пред Основним јавним тужиоцем у Лазаревцу на записнику Кт бр. 528/17 од 06.09.2018. године (бранилац погрешно означава датум 28.02.2017. године), којом приликом је сведок упозорен у смислу члана 95. став 1, 95. став 2, 95. став 3, 93. став 1, 94. став 1, након чега је положила заклетву у складу са одредбама члана 96. став 3. и 4. ЗКП. Такође, наведени сведок је саслушан и ван главног претресу дана 27.12.2018. године, на сагласан предлог странака (записник К бр. 327/18 Основног суда у Лазаревцу).

Суд је на главном претресу одржаном дана 23.02.2021. године одредио извођење доказа читањем записника о исказу сведока ББ на основу члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, након што је претходно констатовано да је наведено лице преминуло.

Како из изнетог произлази да је првостепени суд правилно поступио и у складу са овлашћењима која има, сходно одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, на главном претресу прочитао записник о исказу сведока ББ, која је у току поступка преминула, то је Врховни касациони суд оценио као неосноване наводе браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у преосталом делу је недозвољен.

Образлажући повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац наводи и да је сведок ББ рођака оштећене, а како је то изјавила на записнику пред Основним јавним тужиоцем, а тужилац приликом испитивања није означио у ком је степену сродства, па сходно томе није правилно применио одредбе члана 95, 96. и 98. ЗКП, Такође на записнику сачињеном од стране Основног јавног тужиоца, нема разлога зашто сведок полаже заклетву у смислу одредбе члана 96. став 2. ЗКП.

На описани начин по ставу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 95, 96. и 98. ЗКП.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да ни једним доказом није доказано како и на који начин се одиграо сваки догађај, који је описан у оптужном акту, да ни оштећена својим исказом то није потврдила. Такође, износи сопствену оцену исказа оштећене и оспорава оцену суда да је у питању економско насиље. На описани начин, по ставу овог суда бранилац оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима суда у правноснажним одлукама, и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова везано за постојање елемената кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим.

Како бранилац окривљеног у преосталом делу захтева за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 95, 96. и 98. ЗКП, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, а које повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побивљеним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славице Ћировић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев, у односу на наведену повреду закона, одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**